

עת"א 57095/08-18 - עדיאל ויינר קורליאונה נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

22 ינואר 2019

עת"א 57095-08-18 קורליאונה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים עת"א
5800-12-18
עת"א 59151-08-18
עת"א 15168-11-18
עת"א 15720-08-18
עת"א 25071-08-18
עת"א 25091-07-18
עת"א 14082-07-18
עת"א 16252-08-18
עת"א 57224-08-18
עת"א 57197-08-18

בפני כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל
עדיאל ויינר קורליאונה (אסיר)

החלטה

כללי

העותר, אסיר פלילי, מרצה עונש מאסר של 4 שנים ו- 8 חודשים, בגין ריבוי אישומים ועבירות של הונאה ומרמה, בין היתר - התחזות לאדם אחר במטרה להונות, שימוש במסמך מזויף, זיוף, מרמה בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה, העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים, הונאה בכרטיס חיוב, קשר לפשע ועוד. תקופת מאסרו החלה ביום 27/10/16. זהו מאסרו השביעי.

העותר מודע היטב לזכויותיו כאסיר, מכיר את הוראות הפקנ"צ ואת הפסיקה הרלוונטית, הגיש עד כה עשרות עתירות. בחלק מהעתירות ניתנו החלטות, חלקן נמחקו. במסגרת החלטה זו אוחדו מס' רב של עתירות שנדונו במרוכז במס' מועדים וטרם ניתנה בהן החלטה.

עת"א 57095-08-18

העותר טען לביטול ומחיקת גיליון השיפוט המשמעותי. לטענתו, הדין המשמעותי שנערך לו נעשה תוך חריגה מהותית

מהפקודות הרלוונטיות ונהלי שב"ס. המעשה שבגינו הועמד העותר לדין משמעתי איננו מהווה עבירה. קצין השיפוט נמנע מלהעיד את עורך הדוח המשמעתי/התלונה ולא אפשר לעותר לתשאל את עורך הדוח. העותר הורשע משמעתי פעם אחר פעם, שלא כדין. העותר מבקש לבטל את ההחלטות שניתנו במסגרת הדיונים המשמעתיים ולהשיב לו את סכומי הכסף שבהם חויב בהחלטות (600 ₪). ההחלטות המשמעטיות ניתנו בתאריכים 4/7/18, 18/7/18, 30/4/18, 3/5/18, 14/5/18, 10/6/18.

העותר ביקש גם לפטור אותו מתשלום אגרה בטענה שאין יתרת זכות בחשבונו. במהלך 3 החודשים האחרונים הופקד לחשבונו סך של 4,770 ₪.

תגובת המשיבה

המשיבה הגישה בקשה למחיקת העתירה בטענה שהעותר לא מיצה את ההליך המנהלי.

פקנ"צ 04.13.00 "דין משמעתי לאסירים" מאפשרת לאסיר שנשפט משמעתי לערער על ההחלטה ו/או על העונש בפני מפקד המחוז (סעיף 7), שרשאי להמתיק או לבטל את העונש או לפנות ולערער בפני היועמ"ש של שב"ס לביטול ההליך אם הוא סבור שנפל פגם מהותי בהליך.

לטענת המשיב, לא רק שהעותר לא פנה בדרך המקובלת לביטול ומחיקת ההליך, אלא הוא פנה בבקשה להמתקת העונש בלבד - לגבי הדין המשמעתי שנערך לו ביום 3/5/18, תוך שהוא מתנצל על התנהגותו שהובילה להעמדתו לדין משמעתי והתחייב שלא לשוב על מעשיו.

העותר איננו מכחיש שלא פנה בדרך המקובלת, לא למפקד המחוז ולא ליועמ"ש. לדבריו, הוא לא פנה משום שהגיש למשיב מס' רב של בקשות מנהליות לקבל עותק מהדוחות המשמעתיים וגיליונות השיפוט, אך המשיב לא נעתר לו אלא רק לאחר שהגיש את העתירות. המסמכים נמסרו לו לאחר שפנה בעתירה - עת"א 14620-09-18 ובתגובה הודיעה המדינה כי מסרה לידי העותר את המסמכים המבוקשים, ולפיכך, העתירה מתייתרת. בינתיים חלפה התקופה של 30 יום המאפשרת פנייה לגורם המנהלי הרלוונטי לפי סעיף 7, 8 לפקנ"צ - "דין משמעתי לאסירים".

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את העתירה.

נימוקו של העותר לכך שלא מיצה את ההליך המנהלי הקבוע בפקנ"צ, איננו משכנע. העותר יכול היה לפנות בבקשה לביטול ההליך למפקד המחוז או ליועמ"ש של שב"ס גם ללא קבלת המסמכים הנטענים על ידו, בדיוק כשם שעשה בהגשת העתירות לבית המשפט. העותר יכול היה לטעון בפניהם את אותן טענות בדבר פגמים בהליך ולבקש ביטולו או מחיקתו לגורם המוסמך.

סעיף 8 לפקנ"צ 04.13.00 קובע תחת הכותרת "ביטול הליך" - אסיר שהורשע בעבירת בית סוהר וסבור כי נפל פגם מהותי בהליך, יפנה בכתב, באמצעות מפקד היחידה, בתוך 30 יום ממועד סיום הדין המשמעתי, בבקשה ליועמ"ש של שב"ס, לביטול ההליך. נמצא כי בהליך נפל פגם מהותי, רשאי היועמ"ש או מי מטעמו, להורות על ביטול ההליך והשבת המצב לקדמותו (ככל הניתן).

העותר בחר שלא לעשות כן, למרות שהוא מכיר את הוראות הפק"צ. כמו כן, מסתבר שהעותר פנה בבקשה לקבלת מסמכים לאחר שחלף המועד להגשת פניה ליועמ"ש לפחות לגבי חלק מההחלטות.

יתר על כן, בקשתו של העותר, לפחות לגבי אחד מההליכים המשמעתיים שננקטו נגדו, ושאותם הוא מבקש לבטל במסגרת העתירה. העותר ביקש שם אך המתקת העונש תוך שהוא מתחייב שלא לחזור שוב ולבצע את אותה עבירה - בכך יש אכן משום הודאה.

תקנה 4(ג)(1) לתקנות סדרי הדין (עתירות אסירים) תש"מ - 1980, קובעת כי בית המשפט רשאי למחוק עתירה על הסף, כולה או מקצתה, אף לאחר עיון בכתב העתירה בלבד, אם מצא שהעותר לא מיצה את כל אפשרויות הפניה בעניין זה לשב"ס לפי פקודת השירות כהגדרתן בפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש) תשל"ב - 1971, בטרם הגשת העתירה.

ההקפדה על הוראות הפקודה, מתיישבת עם המדיניות הכללית של שב"ס לשמור על שוויון בין האסירים, באמצעות הקפדה זו.

לפיכך, אני מורה על דחיית העתירה ומורה על חיובו של העותר בתשלום אגרה.

עת"א 5800-12-18

גם עתירה זו עניינה בקשת העותר לביטול ומחיקת גיליון השיפוט המשמעתית ובקשה לפטור מתשלום אגרה.

הפעם מתייחסת בקשתו לדין משמעתי שנערך לו ביום 18/11/18, בו חויב בקנס כספי בסך 200 ₪. גם כאן טוען העותר לפגמים מהותיים היורדים לשורשו של עניין ולאופן ניהול ההליך המשמעתי.

בדיון טען העותר כי לנוכח התנהלות המשיב, כפי שנטען, בנוגע להליכים המשמעתיים שנדונו לעיל בעת"א 57095-08-18, התנהלות המצביעה לשיטתו על כך שהמשיב עושה כל שלאל ידו כדי לסכל הגשת ערעור מנהלי לשב"ס ומונע את היכולת לברר את הנושא. לפיכך, לא היה מקום להפנות את הדוח המשמעתי הספציפי לגורם המנהלי המוסמך לבטלו, ולא רצה להגרר לשרשרת של בקשתו וערעורים מנהליים שתוצאותיהן ידועות מראש - העדר מענה וחוסר ניקיון כפיים, ועל כן, טוען העותר כי כאשר בית המשפט בוחן טענה של אי מיצוי ההליך המנהלי, עליו לראות את המכלול ואת ניסיונו של המשיב לחמוק ממילוי חובותיו כדין וממיצוי ההליך המנהלי עצמו, באופן שערורייתי.

המשיבה חזרה על אותן טענות המצדיקות, לטענתה, סילוק העתירה על הסף, כפי שטענה בעת"א 57095-08-18. עוד ציינה שהעותר לא הציג במסגרת העתירה הנוכחית שום מסמך של השגה, ערעור ליועמ"ש שלטענתו לא קיבל עליו מענה, וכי העותר מאשר למעשה שלא פנה בהליך מנהלי.

טענות הצדדים בעתירה זו חוזרות על עצמן ודומות לטענות בעתירה 57095-08-18.

אני מחליט לדחות את העתירה מאותם נימוקים שפירטתי בהחלטה בעתירה הקודמת דלעיל.

כמו כן, אני מורה על חיוב בתשלום אגרה ודוחה את הבקשה לפטור מאגרה.

עת"א 59151-08-18

בעתירה זו ביקש העותר לחייב את המשיבה להתקין טלפון ציבורי על עגלה ניידת בכל האגפים השמורים ואגפי הפרדות בבתי הסוהר השונים ברחבי הארץ, כפי שהיה, לטענתו, בעבר וזאת במובחן מטלפונים ציבוריים המקובעים לקיר בפרוזדור האגף שאינם מאפשרים ניידות ומתא לתא וגורמים לריבוי תקלות. העותר טוען כי כשיש תקלות, המשיבה איננה מזדרזת לתקן את מכשירי הטלפון. לעיתים, התיקון נעשה באיחור של ימים רבות או שעות רבות.

העותר מבקש מבית המשפט להורות למשיב להציב לאלתר לפחות שני מכשירי טלפון על עגלה ניידת בכל אגף, בנוסף לטלפונים המקובעים לקיר שישמשו את העותר ואת האסירים האחרים בשעה שיש תקלה בחלק מהטלפונים.

כמו כן העותר מבקש גם להורות על הגדלת תקרת הרכישה לכל אסיר מדי חודש ב - 200 ₪ נוספים, כך שהתקרה תעמוד באופן קבוע על סך 1,800 ₪ לחודש, במקום 1,600 ₪ לחודש. לטענתו, תקרת הרכישה לא עודכנה מזה זמן רב למרות העלייה ביוקר המחיה. במיוחד שהעותר ואסירים אחרים אינם יכולים לבחור היכן לרכוש את המוצרים והאפשרות היחידה העומדת לרשותם, ככלל, היא חנות המכר "קנטינה" שבבית הסוהר.

העותר מבקש לפטור אותו מתשלום אגרה, לא רק מנימוק כלכלי אלא גם משום שהמשיב, לטענתו, איננו ממצה את ההליך המנהלי בעניינו ומאלץ אותו לפנות לבית המשפט.

תשובת המשיבה

לכל תא ב"אגף השמור" יש טלפון צמוד. התקנת טלפון על עגלה איננו אפשרית מבחינת ביטחון בית הסוהר, משום שהם עלולים לשרת פעילות שלילית של הברחות ולרבות באמצעות כרטיסי קרבה וביצוע פעילות פלילית באמצעות הטלפון הציבורי.

כמו כן, קיים חמ"ן שלילי בעניינו של העותר המצדיק דחיית העתירה .

לעניין תקרת הרכישה המותרת ב - 200 ₪, נושא תקרת הרכישה מוסדר בפקק"צ 04.32.00 הקובע כי סכום הרכישה המותר לאסיר הוא 1,600 ₪ לחודש. הפקודה הסמיכה את מפקד המחוז או סגנו לאשר לאסיר פרטני סכום נוסף של 200 ₪ ובסה"כ 1,800 ₪ לחודש.

העותר ניצל את זכותו לפנות למפקד המחוז, הגיש בקשה לגבי חודש מאי. העותר לא פנה שוב בעניין זה.

עוד מציינת המשיבה כי מעיון בכרטיס האישי של העותר עולה, שככלל, העותר איננו מנצל את סכום הרכישה המירבי והוא איננו מגיע לניצול תקרת הרכישה.

בדין שנערך בעתירה זו ביום 6/1/18 טען העותר כי המשיב הוא זה שגורם לכך שעתירותיו יעברו אוטומטית לבית המשפט במקום לנסות ולמצוא פתרון מנהלי.

העותר טוען כי מוטלות עליו מגבלות לשיחות טלפוניות, ללא הצדקה ויש להורות על הסרת מגבלות אלה באופן מידי. המגבלות מוטלות עליו תקופה ארוכה של כ- 3 שנים כאשר הנימוק הוא נימוק "היסטורי". תמיד מתבססים על אותה עילה פעם אחר פעם. המידעים המודיעיניים עליהם מסתמך המשיב ממוחזרים, כאשר רק הגדרת הפראפזה של הידיעה משתנית. פעם היא "מעורבות שלילית" ופעם היא "הברחות או סג"ב". לא נפתחה נגדו שום חקירה ולא נאחר לו שהוא ביצע עבירה כלשהי. העותר טוען כי ככל שתקופת המניעה מתארכת, הגורם המנהלי הרשאי לאשר את המניעה צריך להיות בכיר יותר, כאמור בפקנ"צ 04-17-00. רק 5 החלטות מנהליות להארכת המניעה הטלפונית ניתנו על ידי הנציבה. יתר ההחלטות ניתנו על ידי מנהל בית הסוהר או מפקד המחוז בטענה כי כיוון שהמניעה הינה חלקית ולא גורפת אין צורך באישור נציבה. החלטה על המשך מניעת טלפונים חייבת לעמוד במבחן המידעיות כפי שנקבע ברע"ב 5711/11 בעניין "בן מוחא". העותר חולק על נקודת המוצא לפיה טלפון הוא טובת הנאה.

המשיבה טוענת כי בטענת העותר יש משום הטעיה כיוון שהוא איננו מנוע טלפונים אלא מוגבל רק מלהתקשר למספרי טלפון ספציפיים. לעותר ניתנת האפשרות להתקשר לבני משפחה מקרבה ראשונה. טובת ההנאה להתקשר ללא כל הגבלה נשללת ממנו מפעם לפעם על פי המלצות חטיבת המודיעין של שב"ס המוגשות למפקד בית הסוהר, מהן עולה שהעותר מבצע שימוש לרעה בטלפון שמעמידים לרשותו.

במהלך הדיון הציג ב"כ המשיבה סרטון בו נראה העותר "מתעסק" במרכיבי מכשיר הטלפון בעזרת כפית ולמעשה "התעסקותו" זו גרמה לתקלה במכשיר הטלפון שהועמד לרשותו, בעוד שמכשירי הטלפון האחרים שעומדים לרשות האסירים האחרים פועלים ללא תקלה.

העותר טען כי מדובר בסרטון מגמתי, חלקי וכי הוא רק רצה "לכוון" את הטלפון. על החלטה זו נסמכת החלטת המשיב למניעת טלפונים. לדבריו, הוא התעסק בטלפון, כאשר מפקד האגף נכח בסביבה, ובכוונתו הייתה להסב תשומת לבו של המשיב כדי שיראה.

דין

ברע"ב 5711/11 יצחק בן מוחא נגד שב"ס, נדונה בקשת רשות ערעור על החלטת בימ"ש מחוזי לדחות את עתירת המבקש נגד החלטת המשיב לאסור עליו **באופן גורף** את השימוש בטלפון. המדובר היה בשלילה מוחלטת של שיחות טלפון לכל נמען על רקע השימוש לרעה שעשה במבקש בהטבה זו.

שאלת זכותו של אסיר לשוחח בטלפון עם העולם החיצון והאפשרות להגבילה נדונה בבר"ע הנ"ל ובפסיקה נוספת של בית המשפט העליון. נפסק כי הטלת מגבלה של קיום קשר טלפוני עם גורמים מחוץ לבית הסוהר נגזרת משלילת חירותו האישית של האסיר ונמצאת במסגרת סמכותו של בית הסוהר, תוך איזון בין האינטרסים השונים. מצד אחד זכותו של האסיר בקשר עם אחרים מחוץ לבית הסוהר לרבות חופש הביטוי של האסיר, האינטרס החברתי השמירה על קשרי

משפחה וחברות, האינטרס המערכתי בהפחתת תסכול ועוינות מצד האסיר, ומצד שני האינטרס הציבורי בשמירה על הסדר והביטחון שעשוי להצדיק הטלת הגבלות בעניין זה.

ברע"ב 2012/09 עמיר נגד שב"ס, נקבע כי אכן השימוש בטלפון הוא בגדר טובת הנאה לאסיר הניתנת לשלילה כצעד משמעותי, יחד עם זאת צוין כי שלילת זכות זו תיעשה תוך הפעלת שיקול דעת מוקפד.

כותרת פקנ"צ 04.17.00 היא "הענקת טובות הנאה ושלילתן" מגדירה, בין היתר, את שיחות הטלפון - כ"טובת הנאה" כמצוין בנפסח ב' לפקנ"צ.

סעיף 7א', קובע כי אסיר רשאי להשיג בכתב כנגד ההחלטה לשלול ממנו טובות הנאה, או להאריך את תקופת השלילה.

נראה לי כי המדרג המפורט בסעיף 4 לפקנ"צ מתייחס לשלילה **גורפת** של טובת ההנאה ולא להגבלתה באופן בעיני סביר כי על כל הגבלה חלקית, יש צורך בהיררכיה שמגיעה עד לנציב. הטלת התפקיד על הנציב על כל הגבלה חלקית תטיל עליו עומס בלתי אפשרי ותקשה עד מאוד על מילוי תפקידו.

במקרה שבפנינו העותר איננו מוגבל מלהתקשר לבני המשפחה מקרבה ראשונה. ההגבלות שהוטלו נבעו מחשש לשימוש לרעה בטלפון לאותם נמנעים. היא מתבססת על המלצה של הגורמים המוסמכים, על כן לא מצאתי מקום להתערב.

באשר חיבור הטלפון בצמוד לכל תא, הודיע העותר שהמשיב חיבר את כל הטלפונים בצמוד לכל תא, לקיר באמצעות זרוע. אמנם ישנה גישה לטלפון, אך הצמדת הזרוע לקיר אינה מאפשרת ניד הטלפון, הדבר יוצר בעיות ועומד בניגוד להוראות הפקנ"ז, הקובע כי טלפון ציבורי יהיה ניד באגפים.

המשיבה שבה וציינה, כי העותר הוא זה ש"התעסק עם הטלפון" ועל כן נדון משמעותית, לאחר שניסה לחבל או להשחית את הטלפון של תאו. היה צורך להזמין טכנאי חיצוני לתקן את הטלפון. במקרה כזה אכן משך הזמן עד לתיקון תקופה חריגה. בדרך כלל הטכנאי מגיע בתוך יום אחד. אין הוראה להחזקת טלפון ניד באגף שמור, הוראה זו יוחדה לאגף הפרדה בלבד כמפורט בפקנ"ז 04.36.00.

לאחר שבחנתי את התנהלות הגורמים המנהליים על רקע המידע שהוצג ולא מצאתי מקום להתערב בהחלטות המנהליות. לעותר ישנה גישה למכשיר הטלפון והוא עושה בו שימוש.

הבקשה לפטור מאגרה נדחית.

עת"א 15168-11-18

בעתירה זו משיג העותר על החלטת המשיב לשוב ולהגדירו כסג"ב, לאחר שבית המשפט דן בבקשתה קודמת של העותר

,קבל את עתירתו והורה על הסרת הגדרתו כסג"ב.

העותר טוען כי המשיב סירב להשלים עם החלטת בית המשפט שהורתה על הסרת הגדרתו כסג"ב ונקט במניפולציה על מנת להפוך את ההחלטה. למשיב היה ידוע, עוד קודם להחלטה השיפוטית שהורתה להסיר את הגדרת הסג"ב, כי העותר מחזיק ברשותו ציורים "אומנותיים" שאחד מהם אף מוצב במשרדו של מפקד האגף. חלק מהציורים הם ציור חזותי של בית הסוהר מבחוץ. אין מדובר בבית סוהר ספציפי. הציור יכול להתאים גם לבסיס צבאי. צילומים של בתי הסוהר השונים ניתנים להשגה ללא כל מאמץ באמצעות "גוגל". אין ביצירת ובהחזקת הציורים כדי להצדיק התעלמות מההחלטה בעת"א שהסירה את הגדרתו כסג"ב 32036-06-18 ולהגדרתו מחדש כסג"ב, ימים ספורים לאחר מכן.

המשיבה טענה בתשובתה כי ביום **28/10/18** נערך חיפוש יזום בתאו של עותר ונמצאו שרטוטים של שני מתקני כליאה - כלא איילון וכלא אשל. מסמכים אלה מהווים סימן המעיד על כוונת בריחה של האסיר. על כן חודשה הגדרתו כסג"ב. המשיבה הגישה חמ"ן והפנתה לשתי ידיעות חדשות 2951761 ו- 2951617.

בתום הדיון ולאור הערות במהלך הדיון, ביקשה המשיבה שהות להגיש כתב תשובה משלים שיתייחס לשאלות שעלו. ניתנה החלטת ביניים בה נדרשה המשיבה להגיש כתב תשובה משלים בו תהיה התייחסות לחיפוש **קודמים שנערכו בתאו של העותר, תאריך החיפוש והממצאים שנתפסו. כמו כן, " תצורף התייחסות הקמ"ן "** לטענות שהעלה העותר ביחס אליו בדיון, וכן יצורף לתגובה קלסר הציורים והשרטוטים שהוא מחזיק.

בכתב התשובה המשלים הודיעה המשיבה :

- ההחלטה המנהלית החדשה להגדרת העותר כסג"ב התקבלה ביום 1/11/18 לאחר שבחיפוש יזום בתאו של העותר נמצאו שרטוטים וציורים של בתי כלא.
- לכתב התשובה צורפה התייחסות **מפקד כלא שאטה** המפרטת את מועדי ותוצאות החיפוש הקודמים שנערכו בעת שהעותר שהה בכלא שיטה, כפי שהורה בית המשפט.
- כמו כן, צירף מפקד הכלא את התייחסות קצין המודיעין לטענות שהעלה העותר בדיון.
- בהתאם להוראת בית המשפט לפיה ימסור העותר את קלסר הציורים שלו אותו הוא מחזיק בכלא השרון. עם הגעתו של העותר לכלא הוא לוה ע"י סגן מפקד המשמרת שביקש מהאסיר למסור לו את קלסר הציורים כפי שהורה בית המשפט, אך העותר טען, בניגוד לדבריו בבית המשפט, כי אין ברשותו קלסר מעין זה וכי הקלסר נלקח על ידי מפקד המשמרת בכלא שיטה. בחיפוש שנערך בתאו של העותר לא נמצא כל קלסר.

המשיבה סבורה שהעותר מנסה להתל בבית המשפט, וכי החיפוש והממצאים - הציורים שנתפסו היוו "שינוי נסיבות" שהצדיקו קבלת החלטה חדשה. ממצאים אלה מצטרפים לכך שהעותר הוכיח בעבר את יכולתו.

לאחר שעיינתי במסמכים השונים ובכלל זה בכתב התשובה המשלים ובהתייחסות מפקד הכלא שצורפה כנספח לכתי התשובה, לא שוכנעתי כי היתה הצדקה לשוב ולהגדיר את המשיב כסג"ב, ימים ספורים לאחר שניתנה החלטה שיפוטית

המורה על הסרת ההגדרה.

המפורט בסעיפים 1 - 4 להתייחסות מפקד הכלא איננו נוגע לעתירה החדשה.

על פי האמור בסעיף 5, בעקבות חיפוש שנערך ביום **8/10/18**, דהיינו **לפני הדיון וההחלטה להסרת הסג"ב**. נתפסה שקית אותה ביקש האסיר לשים במקרר ונמצאו בה 3 כדורי הרגעה מסוג סרוקוול השייכים לאסיר. **באותו דיווח נרשמה התייחסות קמ"ן היחידה עולה כי הבחין בקווים שהאסיר צייר בדפים שהיו ברשותו, אך לא ראה בכך חריג. בהמשך, צוות האגף דיווח כי הבחין בשרטוטים שהיו בידי האסיר שהעלו חשדם כי המדובר בשרטוטים של מתקני כליאה.**

בעקבות דיווח צוות האגף, לא נעשתה שום פעולה. בינתיים נערך דיון בבקשת העותר להורות על הסרת הגדרתו כסג"ב, ביהמ"ש קיבל את העתירה בהחלטה מנומקת והורה ביום 23.10.18 על הסרת הגדרת הסג"ב. רק לאחר מכן, ביום 28/10/18 נערך חיפוש בתאו בעקבות אותו מידע ישן שקדם להחלטה השיפוטית ונמצאו 4 שרטוטים. השרטוטים הועברו למודיעין ונסרקו. השרטוטים המקוריים לא נמצאו.

ביום 29/11/18 נערך חיפוש כללי בתא ונמצאו מס' מסמכים וחוברת שהועברו לבדיקת מודיעין.

בחיפוש נוספים שנערכו לא נמצאו ממצאים.

המידע המפורט בסעיף 5 להתייחסות מפקד בית הסוהר היה בידיעה ובשליטה של המשיבה קודם לדיון שנערך ביום 23/10/18. מידע זה היה קיים עוד מיום 8/10/18, דהיינו 15 יום לפני הדיון.

המשיבה, משיקוליה שלה או ממחדליה שלה, לא הציגה מידע זה לבית המשפט וכן לא עשתה שום פעולה בעקבות המידע עד לאחר, ואולי בעקבות החלטת בית המשפט מיום 23/10/18.

יתר על כן, לפי האמור בסעיף 5, גורמי שב"ס הרלוונטיים **לא ייחסו משקל** לאותם שרטוטים בטרם מתן ההחלטה. עמדתם זו השתנתה רק לאחר ואולי בעקבות ההחלטה.

לכל היותר היתה רשאת המשיבה **לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר**, להסביר מדוע לא נערך חיפוש בסמוך למועד קבלת המידע או הדיווח ומדוע הוחלט לערוך את החיפוש רק אחרי ואולי בעקבות החלטת ביהמ"ש, ולהסביר מדוע היא סבורה שתוצאת החיפוש מצדיקה עיון חוזר בהחלטה, במיוחד לאור העובדה שקודם להחלטה לא יחסו הגורמים הרלוונטיים חשיבות ומשקל לאותו מידע או דיווח ההחלטה של הרשות המנהלית לראות באמור לעיל שינוי נסיבות המצדיק קבלת החלטה **מנהלית חדשה** למרות ובסמוך למועד ההחלטה השיפוטית שניתנה ביום 23.10.18 איננה סבירה. נראה לי כי בעניין זה הצדק עם העותר. נראה שיש בסיס לתחושותיו.

לא ראיתי בחמ"ן שהוצג לי אז עובר להחלטה כחומר המצביע על רמת סיכון **גבוהה** לבריחה.

בהחלטה צוינה הערת בית המשפט המחוזי בבאר שבע שקבע במסגרת בקשה קודמת להסרת סג"ב כי אמנם הוצג בפניו חומר מודיעיני רב, אך ספק בעיניו אם התגובה הראויה למידעים אלה הינה המשך הגדרתו של האסיר כסג"ב וכי ניתן למצוא אמצעים הולמים את אופן המידע המודיעיני כדי לתת מענה ראוי לסיכונים כאלה ואחרים הנובעים מהמידע **לאו דווקא בדרך של המשך הגדרתו כסג"ב.**

עיקר הסיכון לבריחה, כפי שעלה מטיעוני המשיבה בהליך הקודם היה היכולת של האסיר בפתיחת אזיקים כפי שהציג **בשנת 2013** ובריחה **בשנת 1999**, בעת ששהה בבית החולים אברבנאל.

אני סבור, גם היום, כפי שסברתי בהליך הקודם שאין הצדקה להמשך הגדרתו של האסיר כסג"ב.

בדיון העלה העותר טענות המתייחסות נקודתית לקמ"ן אלי פניש :

- העותר טען כי אחד הציורים שלו אף תלוי במשרדו של מפקד האגף.
 - העותר טען כי הגיש תלונות נגד הקמ"ן וכי הקמ"ן ראה את הציורים האלה בעיניו כחודש או שלושה שבועות לפני כן.
 - העותר ביקש שבית המשפט יראה את הציורים המקוריים.
- לא מצאתי בהתייחסות מפקד הכלא מענה סביר לאמור לעיל.

מצופה היה שהקמ"ן אלי פניש יגיב ישירות לטענות כלפיו, אם בתצהיר ואם במזכרבחתימתו ולא להסתפק בתגובה כללית באמצעות מפקד הכלא כמפורט בהתייחסות מפקד הכלא.

העובדה שלא נמצאו הציורים/השרטוטים המקוריים שותם תפסו עורכי החיפוש איננה מחלישה את טענות העותר, בלשון המעטה.

בנוסף לכך, עיינתי במסמכים שצורפו לכתב התשובה המשלים, ועל רקע מכלול הנסיבות כפי שפורטו לעיל והעובדה שהעותר סיים לרצות מחצית מהתקופה שנגזרה עליו - 4 שנים ו - 8 חודשים, ולא רחוק היום בו יהיה זכאי לכך שענין שחרורו המוקדם יובא לדיון בפני ועדת השחרורים, אינני מתרשם כי בציורים/שרטוטים אלה יש כדי לעבור את הרף של סיכוי **גבוה** לבריחה.

לפיכך, אני שב ומורה על ביטול הגדרת העותר כסג"ב.

כמו כן, אני מורה על מתן פטור מתשלום אגרה.

עת"א 15720-08-18

העותר מבקש להורות לשב"ס למנות ועדת בדיקה פנימית ולחלופין, להורות על מינוי קצין בודק בדרג בכיר שיבדוק את התנהלות המשיבה בעניינו של העותר בכל הקשור לתפקוד לקוי של גורמי המשיבה ולהעדר מענה במישור המנהלי. העותר טוען כי הגיש עתירות מנהליות רבות, אשר לא זכו למענה ואף לזלזול בוטה תוך התעלמות מהחלטות ופסקי דין של בית המשפט בעניינו של העותר, באשר למניעת גישה מהעותר לרשויות מדינה ולמידע שהעותר זכאי לקבלו על פי חוק (משרדי ממשלה, רשויות ומרכזי מידע - בתי משפט רשויות אכיפה והגביה ועוד), סירוב לשלוח עבור העותר בקשות מנהליות ומניעת זכות טיעון וזכות גישה לערכאות משפטיות, שימוש מרובה בדין משמעותי פנימי, בניגוד לפקודות תוך הטלת קנסות שיטתית של מאות ₪, במטרה למנוע מהעותר להגיש עתירות ולסלק את עתירותיו ללא דיון, הימנעות מלמסור לעותר מסמכים כולל גיליונות שיפוט משמעותיים ושימועים.

עוד מבקש העותר להורות לוועדת הבדיקה ו/או לקצין הבודק לשמוע את כל טענותיו ולגבש בתוך זמן קצוב מסקנות.

כתב התשובה

תוכן עתירה זו דומה לעתירות אחרות רבות אותן הגיש העותר תוך ניסיון לשימוש לרעה בהליכי בית המשפט, כדי לכפות את ידי המשיבה ולהלך אימים על נושאי תפקידים בה.

יש לבחון את עתירתו של העותר בזהירות, על רקע ריבוי העתירות כפי שנקבע בשג"ץ 4748/08 **שלמה שקד נ' רווית תפוחי**, משום שבהתנהלות מעין זו של הגשת הליכים למכביר יש משום הכבדה רבה על בתי המשפט והקצאת זמן שיפוטי יקר, דבר העלול לגרום דחיית טיפול של בעלי דין אחרים שיתכן ויש בהם עילה ופגיעה בשוויון בין בעלי דין וביכולת בית המשפט לפעול בצורה המיטבית להשגת צדק.

לכתב התשובה צורפה התייחסות מפקד כלא שיטה, לפיה פניותיו של העותר ובקשותיו מטופלות באופן תדיר על ידי גורמי הכליאה על בסיס יומיומי ובהיקפים חסרי תקדים, כפי שניתן להתרשם מהרישומים במערכת "צוהר" שם מתועדות פניותיו הרבות והמגוונות של העותר, כאשר בכל נושא פתוחה בפני העותר הדרך לפנות בעתירת אסיר.

העותר טען בדיון כי הגיש את העתירה מחוסר ברירה משום שפניות רבות שהגיש בנושאים שונים לא טופלו. המשיב לא טרח לשלוח לו העתקים של בקשות מחיקה שהוא מגיש לבית המשפט ואת החלטת בית המשפט. העותר מבקש שעניינו יבדק בפני ועדת בדיקה או קצין בודק.

המשיב הציג בדיון את תיקו המנהלי של העותר על מנת שבית המשפט יתרשם מהיקף הפניות. המשיב טוען כי הפניות מטופלות בהתאם לנוהל. בכל מקרה, מתאפשר לעותר להיפגש עם הסמכות העליונה של הפיקוד ולשטוח בפניו את טענותיו ונעשה ניסיון ליתן מענה לבעיה המועלית על מנת לייתר את הצורך בדיון. העותר לא מנצל את האפשרות להיפגש עם גורמי הכלא הרלוונטיים.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור שאין זו המסגרת הנכונה לדון ולהכריע בטענות הכלליות שהעלה העותר. בפני העותר קיימת האפשרות לפנות ליחידה לחקירת סוהרים - יח"ס, ולטעון את טענותיו בפניה תוך הפנייה שמית לבעלי התפקידים השונים והתייחסות מפורטת וככל הניתן מתועדת של כל אחת מהטענות. בידי היחידה הכלים, המומחיות והסמכות המקצועית לחקור ולבדוק ולהמליץ המלצות.

כיוון שכך, אני מורה על מחיקת העתירה.

הבקשה לפטור מאגרה נדחית.

עת"א 25071-08-18

בעתירה זו מלין העותר בנושא מזון. העותר מבקש להורות על אספקת מזון סדירה בהתאם לנוהל ואיסור גורף של חלוקת מזון "פג תוקף". לטענתו, קיימת תופעה של הפחתה בכמות ובמשקל רכיבי המזון שאמורים להיות מסופקים לו וליתר האסירים, כמפורט בעתירה. כמו כן, מבקש העותר לפטור אותו מתשלום אגרה.

ב"כ המשיבה טוען כי יש לדחות את העתירה משום שהמשיבה מספקת לעותר ולאסירים את המזון כנדרש כפי שעולה מהתייחסות ס. מפקד הכלא שצורפה לכתב התשובה.

בנספח לכתב התשובה צויין כי מתוך הכרה בכך שב"אגף השמור" בו מוחזק העותר, מוחזקים לכל היותר 2 אסירים בתא בשונה מאגפים רגילים בהם שוהים בכל תא מספר גבוה יותר של אסירים, ובשל מספרם, יש להם את האפשרות להעשיר את הארוחות על ידי קנייה משותפת מרוכזת בקנטינה.

בשל השוני האמור, קיימת מצד שב"ס רגישות לתזונת האסירים באגף שמור המתבטאת במס' אופנים:

- מס' מנות הבשר באגף השמור גבוה תמיד ממצבת האסירים, כך שכל אסיר הפרדה מקבל יותר מהמנה המגיעה לו לפי התפריט.
- בכל סוף שבוע כל אסיר באגף השמור מקבל ק"ג ירקות.
- האגף מתגבר באופן שוטף בירקות טריים, פחמימות ותבשלים.
- לעניין הטענה כי ארוחת הבוקר מחולקת רק בשעות הערב, הטענה איננה נכונה עובדתית. ארוחת הבוקר מסופקת **בערב לפני** בגלל סדר היום העמוס בשעות הבוקר, המתחיל בהשכמה ובספירת בוקר, טיפולים רפואיים, הוצאת אסירים לבתי משפט והוצאת אסירים לעבודה כשכל צוות הסוהרים נרתם למשימות אלה. הקדמת חלוקת ארוחת הבוקר לערב שלפני נועדה למנוע שיבושים ולוודא שכל אסיר יוכל לקבל את ארוחת הבוקר מוקדם ככל האפשר.
- אין כל אמת בטענה כי מדבקות בהן רשום תאריך תוקף המוצר מוסרת ממוצרי המזון. מחלקת התברואה בבית

הסוהר עורכת בדיקות קפדניות של טיב המזון ולא נמצאו תקלות. לטענות העותר, אין כל בסיס.

· בעניין הטענה לצמצום בכמויות הגבינות, הטענה איננה נכונה. הכמויות המסופקות הן לפי לוח המזון העדכני ואין בה שום קיצוץ או הפחתה.

בכתב התשובה המשלים שהגישה המשיבה, היא מציינת כי לרשות העותר עומד מקרר המוצב באגף לצורך אחסון מוצרי המזון המיועדים לארוחת הבוקר. האסירים בתא מקבלים את מוצרי היסוד - החומרים הגולמיים ומכינים בעצמם את הדייסה, כך שטענת האסיר הוא לא מקבל דייסה משוללת יסוד. יתר מוצרי המזון מסופקים במלואם בכמויות כפי שנקבעו על ידי ענף המזון.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ולאור המפורט בהתייחסות ס. מפקד הכלא ובתשובה המשלימה, לא מצאתי בסיס לטענות העותר בנושא זה. נאמנים עלי הנתונים שנמסרו בכתבי התשובה.

העתירה נדחית.

הבקשה לפטור מאגרה, נדחית בזה.

עתירה 25091-07-18

עתירה זו נמחקה וניתן פטור מתשלום אגרה. ראה החלטה מיום 9/10/18.

עתירה 14082-07-18

העותר ביקש להורות למשיבה להוסיף מספרי טלפון שאליהם יתאפשר לו להתקשר מתאו.

המשיבה הגישה הודעה לפיה העותר הועבר לכלא השרון ביום 2/12/18 וכי לאחרונה התקבלה החלטה מנהלית על ידי הגורם המוסמך במחוז מרכז, בשל נסיבות חדשות, הוחלט למנוע מהעותר קשר טלפוני, פרט לקשר עם עורכי דינו לתקופה מיום 15/1/19 עד 14/2/19.

בנסיבות אלה, הדיון בעתירה הפך תיאורטי.

לפיכך, אני מורה על מחיקת העתירה.

כמו כן, אני מורה על פטור מתשלום אגרה.

עת"א 16252-08-18

העותר ביקש בעתירתו להורות למשיבה לקיים את החלטת בית המשפט בבאר שבע (השופט משניות) לגבי משך השיחות הטלפוניות של העותר עם בני משפחתו ולאפשר שיחות טלפון עם אחיו.

המשיבה מציינת כי עקב חמ"ן שלילי היה העותר מנוע טלפונים. בהמשך הוקלו תנאי המאסר והותר לעותר להתקשר למספרים שאושרו לו.

המשיבה מציינת את קביעת בית המשפט העליון ברע"ב 4796/17, שם קבע בית המשפט בעניין שיחות הטלפון כי העותר הינו "שור מועד" בכל הכרוך בשימוש לרעה בטלפון ועל כך מעידים עברו הפלילי ובפרט העבירות החמורות בהן הורשע, שנעשו באמצעות מכשיר טלפון מתוך הכלא.

בעניין הגבלת הטלפון לאחיו מציינת המשיבה כי לאחרונה התקבל מידע מודיעיני שעניינו עקיפת מניעת טלפון ומעורבות שלילית (ידיעה 2883515). בעקבות מידע זה, החליטו גורמי המודיעין להגביל את השיחות לאחיו.

לכתב התשובה צורפה חוות דעת גלויה.

המשיבה סבורה כי ההגבלה הינה סבירה ומידתית.

לאור המידע המודיעיני ובהמשך להחלטות לעיל בעניין קשר טלפוני, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטה המנהלית.

העתירה נדחית.

הבקשה לפטור מאגרה נדחית.

עת"א 57224-08-18

העותר מבקש לחייב את משטרת ישראל, לאלתר, לקבל מהעותר מידע וראיות המצויות בידו, לדבריו, על עבירות מרמה והונאה שביצע אסיר אחר בשם "רוסלן פרנקל" בעת שהאסיר האחר שהה יחד עמו בתא המאסר בבית הכלא למעלה מ - 30 מקרים של הונאה בכרטיס חיוב, במהלך החודשים יוני - יולי 2018 ובשים לב שהאסיר האחר ממשיך גם כיום בביצוע עבירות מרמה מתוך כותלי הכלא.

כמו כן, מבקש העותר לחייב את משטרת ישראל ושב"ס לשלוח ללא דיחוי חוקר משטרה לכלא לקבלת תלונה רשמית מהעותר כנגד ק. המודיעין של כלא שיטה בגין אי מניעת פשע ושיבוש חקירה, לאור סירובו המתמיד לקבל מהעותר כל מידע הנוגע או קשור לעבירות המרמה שביצע האסיר רוסלן פרנקל. כמו כן, מבקש העותר לפטור אותו מתשלום אגרה.

בשולי הדברים ביקש העותר לאפשר לו לשוחח עם אחיו הבכור.

כתב התשובה

- הזמנת חוקר להגשת תלונה נגד האסיר רוסלן פרנקל - עתירה זו נדונה בתיק עת"א 15697-08-18 ביום 14/8/18, חוקר הגיע לתאו של העותר וגבה ממנו את התלונה.
- הזמנת חוקר להגשת תלונה נגד קמ"ן בית סוהר שיטה. הנושא נבדק על ידי ראש היחידה לחקירת סוהרים שקבע "מתלונת האסיר לא עולה חשד לפלילים.
- שיחות עם אחיו הבכור, עתירה זהה נדונה בעת"א 16252-08-18 ואיננה רלוונטית עוד.
- מעיון בדוח תנועות הכספים בחשבון העותר עולה שישנן הפקדות שוטפות לחשבון ורכישות בסכומים גדולים ממרכז המכר בכלא מדי חודש.

דין

עינתי בעתירה שהגיש העותר בעת"א 15697-08-18 ואכן מדובר בעתירה זהה המתייחסות לטענות כנגד האסיר.

בעתירה שם אמנם העותר העלה טענות גם נגד אסיר אחר - שפדיה סמנדייב, אך במהלך הדיון טען העותר גם נגד האסיר רוסלן פרנקל (ראה פרוטוקול הדיון מיום 14/8/18, עמ' 2, שורה 6 ואילך, בעת"א 15697-08-18) העותר טען שם שמשפחתו כבר הגישה תלונה נגד רוסלן פרנקל. העותר ביקש במהלך הדיון לחסום את מס' הטלפון של משפחתו, כך שרוסלן פרנקל לא יוכל להתקשר אליהם. כמו כן, ביקש העותר שבית המשפט יורה על הזמנת חוקר כדי שהעותר יגיש תלונה נגד רוסלן (שם, שורה 11,12).

מדברי ב"כ המשיבה עולה כי העותר הגיש תלונה והתלונה הועברה לטיפול במשטרת בית שאן.

בתום הדיון ניתנה החלטה המורה למשיבה ולמשטרת ישראל לדאוג לכך שחוקר יגיע אל האסיר על מנת לגבות תלונה. כמו כן ניתנו הוראות נוספות.

המשיבה מוסרת כי חוקר אכן הגיע וגבה תלונה.

בנסיבות אלה, אכן העתירה מתייתרת. אני מורה על מחיקת העתירה.

הבקשה לפטור מאגרה נדחית.

עת"א 57197-08-18

העותר מבקש להורות על ביטול כל המגבלות הטלפוניות המוטלות עליו. לטענתו, ההחלטות האחרונות אינן סבירות וניתנו ללא סמכות. פניותיו המנהליות בעניין זה לא נענו.

העותר מבקש לפטור אותו מתשלום אגרה.

המשיבה טוענת כי מדובר בעתירה שנדונה בעת"א 16252-08-18, נגד העותר קיים חמ"ן שלילי רב שעניינו עקיפת טלפונים ומעורבות שלילית. בעקבות המידע המליצו גורמי המודיעין להגביל את שיחות הטלפון של העותר.

במסגרת ההחלטה בעת"א 16252-08-18 התייחסתי לסמכות למניעת טלפונים, מעמדה של הזכות והאפשרות להגבילה.

אינני רואה שוני בין שתי העתירות שיש בו כדי להביא לתוצאה שונה.

בחוות הדעת הגלויה צוין כי העותר מוגדר כ"אסיר התראה", התנהגותו בכלא שלילית. קיים מידע על מעורבות שלילית וניסיון לעקיפת מניעת טלפונים, התבטאות אודות ביצוע מרמה באמצעות הטלפון הציבורי, כוונות שליליות ומעורבות שלילית. בידיעה כ"ד מס' 2543380 נמסר דיווח מהפרקליטות על כך שהאסיר יצר קשר טלפוני עם הפרקליט המלווה את הרע"ב, חרף היותו מנוע טלפונים וחרף הפצרות הפרקליט והסבריו כי מדובר באיסור חמור.

על רקע האמור, ההחלטה הינה סבירה.

לעניין חוקיות ההליך, מפנה להחלטתי בעת"א 16252-08-18.

העתירה נדחית.

הבקשה לפטור מאגרה נדחית גם כן. העותר הינו בעל יכולת כלכלית המאפשרת תשלום אגרה, כעולה מפירוט כרטיסו האישי.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ט, 22 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.